

Sikkerhed for, at vi kunne faa Beparelser og Beskæringer ogsaa paa andre Punkter. Vi ere alle klare over, at der er Punkter paa Finansloven og muligvis andre Steder, hvor der maaske var langt større Grund til at bruge Kniven. Jeg mener altsaa, at vi maa vente, indtil den nedsatte Finanslovkommission er færdig, for at vi derefter kunne tage det hele Spørgsmaal om Beparelser op til samlet Overvejelse. Man kan da se, hvilket Resultat man kommer til. Viser der sig saa Villighed fra andre Sider, skal jeg for min Del ikke modsætte mig, at man ogsaa beskærer Bevillingerne til Landbruget. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugminister i Virkeligheden vil være enig med mig her og stille sig saaledes, at han ikke forlanger, at disse Beskæringer gøres effektive, inden man kan faa tilsvarende paa andre Omraader.

Jeg finder det naturligt og rigtigt, at den højtærede Landbrugminister, naar der har været nedsat en Kommission, og denne er færdig, kommer med Lovforslaget og overlader Afgørelsen til Tinget, men jeg gaar ud fra som givet, at den højtærede Minister ikke vil have noget imod, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal udsættes, indtil man faar en samlet Overvejelse af hele Spørgsmaalet. Det glæder mig at se, at den samme Opfattelse har gjort sig gældende i Kommissionen, hvor den er hævdet af det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) og den ærede 4de Landstingsmand for 3die Kreds (Rasmussen-Krøjerup) og den ærede 2den Landstingsmand for 7de Kreds (Rottbøll).

Hvad selve Nedsættelserne angaar, vil jeg give Kommissionen den Ros, at den i det hele og væsentlige har foretaget dem med Skønsomhed, men der er dog enkelte, som jeg nærer adskillig Betænkelighed ved, og som jeg foreslaar, man tager Forbehold overfor, ja, en enkelt er jeg afgjort stemt for at gaa imod. Det første Punkt, hvor jeg har Betænkelighed, er Nedsættelsen af Statens Bidrag til Landboforeningernes Dyrskuer. Ifølge den gældende Lov giver Staten i Tilskud lige saa meget, som Foreningerne selv anvende til Præmiering af Avlsdyr. Nu foreslaas det, at Statstilskuddet reduceres til det halve. Jeg er noget bange for, at denne betydelige Nedsættelse vil virke svækkende paa vore Landboforeninger, særlig paa de smaa, og jeg er nu en Ven af de smaa Landboforeninger og mener, at netop de smaa Jordbrugere ikke kunne undvære dem. Desuden ere Landboforeningernes Dyrskuer fælles for alle Landmænd, store og smaa, baade Husmænd

og Gaardmænd. Og det er sikkert, at de i høj Grad have øget Interessen og vakt Energien og Kappelysten hos de enkelte, netop i Retning af at skaffe sig bedre og bedre Avlsdyr og Brugsdyr, og det gælder saavel de mindre Landmænd som de større. Derfor mener jeg, man bør være noget forsigtig med Nedsættelsen. I samme Retning have ogsaa Repræsentanter for de lokale Landboforeninger i Jylland for nylig paa et Møde udtalt sig, det ser man af Bilag 8.

Det næste Punkt, jeg nærer Betænkelighed ved, er Nedsættelsen af Tilskuddet til Avlsdyrforeninger. Efter den gældende Lov er Statstilskuddet 150 Kr. aarlig til hver Tyr, Foreningen ejer, vel at mærke, naar den er anerkendt, altsaa opfylder de Betingelser, Loven kræver. Nu foreslaas Tilskuddet nedsat til 100 Kr., altsaa meget betydeligt. Vore Kvægavlsforeninger kunne næppe værdsættes for højt, de have været en vældig Løftestang til Forbedring af Husdyravlen. Jeg tillægger Hesteavlsforeningerne meget stor Betydning, men Kvægavlsforeningerne langt større, for det første, fordi de spænde over et langt større Felt, og dernæst fordi de ere fælles for alle Landmænd, store og smaa, som der virke sammen i god Forstaaelse. Kvægavlens Betydning i Danmark er saa stor, at den i Virkeligheden danner Hovedgrundlaget for hele vort økonomiske Liv. Jeg tror ganske vist ikke — haaber det i alt Fald ikke —, at en saadan Nedsættelse kan slaa vore Kvægavlsforeninger ihjel, men den kan sikkert let komme til at virke hemmende og svækkende paa dem. Ogsaa her skal jeg bemærke, at Fællesledelserne for de paagældende Foreninger i Jylland paa et Møde i Aarhus have udtalt sig meget stærkt mod at faa Bevillingen nedsat.

Det tredje Punkt er den Nedsættelse, jeg helst vilde gaa helt imod, Nedsættelsen af Beløbet til vore Kontrolforeninger. Efter den gældende Lov yder Staten et Tilskud paa indtil 250 Kr. til hver Forening, men Beløbet er ikke kalkulatorisk, idet Statens samlede Tilskud er fast eller ikke maa overstige 120,000 Kr. om Aaret. Da imidlertid Kontrolforeningernes Antal særlig for nogle Aar siden er steget meget stærkt, har dette Beløb ikke været tilstrækkeligt til, at de enkelte Foreninger fik de 250 Kr., det oprindeligt var Meningen, de skulde have, og efter Bemærkningerne har hver Forening i indeværende Finansaar kun faaet 213 Kr. Det foreslaas nu, at Tilskuddet til hver Forening nedsættes til 150 Kr., og det samlede Tilskud til 80,000